

Hansen), der jo siger, at det er en Udelæggelse for Modermaalet i det hele, maa jo forekomme det mig, se paa Lovforslaget med samme Øjne som jeg. At vedtage noget, der vil ødelægge Modermaalet, ja næsten selve Befolkningen, efter hans Fremstilling, kan man jo dog næppe være med til.

Det. Hansen: Jeg beklager selvfølgelig meget, at hverken det ærede Udvalg eller den ærede Minister have villet gøre noget Forsøg paa, om der er Mulighed for at skaffe danske Benævnelser ved Siden af de fremmede i denne Lov. Det glæder mig for saa vidt at høre det ærede Medlem fra Holbæk Amt (B. Gunn) samstemme i Ønsket om, at der kan skaffes danske Benævnelser. Jeg beklager saa, at det ærede Medlem først er kommet paa den Tanke nu ved 3dje Behandling og ikke har villet lægge sit Hoved i Blød lidt tidligere for at se at finde Betegnelser, der vare lidt bedre end dem, jeg foreslog ved 2den Behandling. Jeg tillod mig den Gang at sige, at det naturligtvis ikke var min Mening, at jeg skulde have truffet det rette paa et ethvert Punkt ved de Benævnelser, jeg havde foreslaaet; det var mere en Opfordring til andre ærede Medlemmer og til den ærede Minister om, at tage denne Sag i sin Haand. Det have de Herrer jo ikke villet. Vi skulle altsaa efter den ærede Ministers og det høje Rigs Mening have denne Lov med alle disse fremmede Benævnelser. Hvis denne Lov nu var paa sit endelige Stadium, og den Afstemning, vi nu skrive til, var den endelige, vilde jeg ganske vist ogsaa følge det Raad, den ærede sidste Taler gav mig, og stemme mod dette Lovforslag. Men dette Lovforslag har jo endnu adskillige Veje at gaa, og jeg nærer endnu det Haab, at der i det andet Ting, som ofte kaldes det mere folkelige Ting, maaste vil være mere Interesse for at stille de danske Benævnelser ved Siden af de fremmede. Skulde det imidlertid vise sig, at der heller ikke der er Tanke for at saa noget saadant gennemført, maa jeg gaa ud fra, at naar hele Rigsdagen — og derigennem sit man vel et ganske godt Udtryk for det danske Folk — er villig til at tage disse fremmede Benævnelser, maa det være mig, der ser fejl paa det, og saa vil det vel ogsaa kunne stemme overens med Sproget og med Menigmands Trang i det daglige Liv. Jeg beklager ogsaa, at den ærede sidste Taler ikke har villet give noget Bidrag til at skaffe danske Benævnelser, og siden han mente, at han talte saa udmærket godt Dansk, medens vi andre talte saa daarligt Dansk, var der

sjærlig Opfordring for ham til at gøre det. — Jeg maa maasse bemærke, at vi dog ikke alle kunne tale, som man taler i Hammerum Herred, men hver taler med sit Maal. I øvrigt brugte det ærede Medlem ogsaa selv en hel Del fremmede Ord. Han talte om „obligatorisk“, „Civilisation“, „Revolution“, „gebrokkent“ og „Bandalisme“ og brugte saadan en hel Mængde fremmede Ord. Det forekommer mig lidt løserligt, naar han mente, at jeg i mit Foredrag forleden havde brugt fremmede Ord — hvad jeg ikke tror, jeg gjorde uden netop for at fremhæve det mere kuriøse, for at bruge et fremmed Ord, som undertiden fremkommer ved, at man sætter sine Tanker ind i fremmede Ord. Jeg lever altsaa endnu i det Haab, at det skal gaa op for Rigsdagen, at det vil være rigtig at se at finde danske Benævnelser ved Siden af de fremmede, og jeg tror, at de Herrer, der virkelig interessere sig for, at denne Lov skal gaa igennem, og navnlig for, at Besværet ved at føre den ud i Livet ikke skal blive for stort, gøre vel i at se at finde saadanne danske Benævnelser, thi deri har det ærede Medlem, der nu sidst talte, fuldstændig Ret, at der vil komme en Tid, i hvilken der vil forholdes navnlig den menige Mand store Besværligheder, og jo hurtigere man kunde komme ud over dem, jo kortere Overgangstiden blev, des mindre vilde Besværet være. Det er navnlig Grunden, hvorfor jeg mente, at vi gøre Ret i at tage danske Benævnelser ved Siden af de fremmede, at vi derved vilde lette Overgangen. Men jeg er i øvrigt fuldt ud enig med den ærede Minister og vel ogsaa med Tingets Flertal i, at det System, som her foreslaas, er heldbringende i mange Maader, og den Omstændighed, at baade England og Nordamerika ikke er gaaet til det, kan dog ikke afholde os fra at forsøge en Ordning, som vor nærmeste Nabo og hele den største Del af det øvrige Europa er gaaet ind paa.

Maaste jeg maa saa Lov til at gøre en lille Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Ordspører udtalte med Hensyn til Justering af Glasfer, jeg har nemlig haft Lejlighed til at konferere med den ærede Ordspører derom, og det er maaste mig, som har bragt ham paa den Tanke, at her er et Punkt, som man maa være opmærksom paa. Jeg tror ikke, at Tanken saa meget er den, at alle Glasfer eller de fleste Glasfer, der udgaa fra Glasfabrikkerne, skulle være justerede i og for sig som indeholdende et vist Maal; men jeg tror, at Tanken vil være den, at de handlende, som handle med vaade Varer paa Glasfer, skulle kunne bestille Glasfer paa Glasfabrikken med indbrændte